

ARHIV BOSANSKE KRAJINE - BANJALUKA

VIDOVIĆ VELJKO

209-009037

MOJE POZNANSTVO S MIRKOM VIŠNJIĆEM

Bio sam često s Mirkom Višnjićem i znao sam da je politički bio veoma napredan, ali nikada mi na um nije pala misao da je on bio sekretar Mjesnog komiteta KPJ u Banjaluci. U ono vrijeme, u predratnim danima, nije se ni moglo znati ko jest i ko nije član KPJ. Među onima koji su bili politički napredni i sindikalno aktivni, bilo je dosta onih koji nisu bili ni članovi KPJ, ni članovi SKOJ-a. Zbog takve napredne političke klime u Banjaluci, ni vlasti nisu bile u mogućnosti da utvrde ko je član Partije ili simpatizer. Mada sam pomišljao da bi Mirko Višnjić mogao biti član KPJ, tek njegova sahrana, koja je bila svojevrsna politička manifestacija napredne političke javnosti, uvjerila me je da je Mirko bio član Partije.

Kao tehnički sekretar Ppovjereništva Radničke komore u Banjaluci, stanovao sam u Radničkom domu. Mirko Višnjić dolazio je često u Radnički dom, gdje je bilo i sjedište RKUD "PELAGIĆ". Osim toga, on je stanovao u blizini u kući na uglu ulice Va se Pelagića i sadašnje ulice Mirka Višnjića. Poslije završetka realne gimnazije u Banjaluci, zbog teških materijalnih prilika u kojima je živio, nije mogao studirati. Posredstvom Jakova Lastrića, direktora Okružnog ureda za osiguranje radnika, primljen je za službenika OUZOR-a sa još par gimnazijalaca. Kao službenik OUZOR-a, sindikalno je pripadao članstvu Saveza privatnih namještenika, čije je sjedište bilo u Zagrebu, a podružnica u Banjaluci. Na prijedlog članstva podružnice, izabran je za sekretara naše podružnice. Predsjednik podružnice bio je Dušan Balaban, a ja sam vršio dužnost tehničkog sekretara, odnosno lica zaduženog za tehničke poslove. Na funkciji sekretara podružnice, Mirko Višnjić je zamjenjivao Dušana Balabana. Agilni članovi naše sindikalne podružnice bili su Gina Marjanović

/ trgovački pomoćnik kod Vlade Babića / i Stegvo Rapajić / trgovački pomoćnik kod Rajka Dimitrijevića /. U našu podrženicu ulazili su svi oni koji su bili namještenici kod privatnih poslodavaca i oni koji su radili kao službenici u OUZOR-u, Berzi rada i Povjereništvu Radničke komore.

Mirko Višnjić bio je veoma savjestan i disciplinovan na poslu. Prema svakom zadatku odnosio se izuzetno odgovorno, ~~nastojao~~ nastojeći da ga što brže i efikasnije obavi. Po prirodi je bio veoma miran, skoro neprimjetan. U ophodjenju je bio veoma prijatan. Zbog takvih njegovih izuzetno skromnih osobina, bio sam lično iznenadjen kada sam čuo kako opširno i lijepo govori na jednoj sjednici Mjesnog međjustrukovnog odbora URSS-ovih sindikata . Prvi put sam ga tada čuo da duže govori. Izlagao je negdje oko dvadeset minuta. Inače se sjećam da je ranije govorio veoma kratko i izuzetno koncizno. Na ovoj sjednici Mjesnog međjustrukovnog odbora konstatovao sam da je najbolji govornik koga sam u životu čuo. Svi su pažljivo slušali njegov dubok baritonski glas. Zar je to moguće, pitao sam se , da je to onaj Mirko koji rjetko, ali kratko govori? Bilo mi je žao što nisam čuo cijelo njegovo izlaganje. Impresionirala me je atmosfera na ovoj sjednici, jer su ga svi izuzetno pažljivo slušali, a nakon toga prihvatili njegove prijedloge. Sjećam se da je govorio veoma argumentovano i logično, svakome shvatljivo.

Mirko Višnjić nosio je naočale s dioptrijom. Mislim da je bio kratkovidan. Od ličnih osobina naročito mi se svidilo što nije ni pio ni pušio. Jednom rječju, bio je skroman u svemu. U tome je bila njegova veličina. Iz tih razloga nije me iznenadilo poslije rata kada sam čuo da je u Banjaluci bio sekretar MK KPJ. Njegova smrt bila je iznenadjenje za sve, šok za sve one koji su ga poznavali, a naročito za njegove drugove i prijatelje, a imao ih je mnogo. Iznenadjenje je bilo utoliko veće

što nikada nije bolovao. Svi su se čudili i mnogima je bila njegova smrt sumnjiva. Sa svojom suprugom Jalom Miketom nije bio u braku, mislim, duže od godinu dana.

Banjaluka, 24. jula 1978.godine

(Vidović Veljko)